

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice Argeș

B-dul. Republicii nr. 118 Pitești
Tel : +0248 211511 / +0248 211838
Fax : +0248 216478
e-mail : Admin.PTAGJUDX01.AG@mfinante.ro

DECIZIA nr. 149/2011

Direcția generală a finanțelor publice Argeș a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală - Serviciul inspecție fiscală persoane juridice 2 prin adresa nr. înregistrată la D.G.F.P. Argeș sub nr. cu privire la contestația formulată de S.C. SRL împotriva Deciziei de impunere nr.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse prin decizia sus menționată încheiată în baza raportului de inspecție fiscală nr. emisă de Activitatea de inspecție fiscală - Serviciul inspecție fiscală persoane juridice 2 prin care s-a dispus virarea la bugetul de stat a sumei de lei reprezentând:

- lei – impozit pe profit;
- lei – majorări de întârziere aferente;
- lei – penalități de întârziere aferente.
- lei – taxa pe valoarea adăugată
- lei – majorări de întârziere aferente;
- lei – penalități de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Direcția generală a finanțelor publice Argeș constatând că în speta sunt întrunite dispozițiile art. 205 și art. 209 lit. a din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, este competentă să soluționeze pe fond contestația formulată de S.C. SRL din Pitești.

A.T./4ex.

I. Prin contestatia formulata, societatea arata ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal au stabilit in sarcina sa obligatii fiscale suplimentare de plata in suma de lei reprezentind impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata si majorari de intirziere aferente.

De asemenea , petenta sustine ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal „ desfiinteaza toate tranzactiile si documentele care au condus la realizarea veniturilor „ neluind in considerare facturi de achizitie de marfuri care contin informatiile obligatorii prevazute la art. 155 alin. 5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Totodata, in sustinerea contestatiei societatea arata ca in motivarea deciziei de impunere organele de inspectie fiscala invoca articole de lege respectiv art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal si pct. 44 din H.G. nr. 44/2004 , care nu au nici o legatura cu situatia de fapt.

Referitor la art. 11 alin. 1 din Legea nr. 571/2003, contestatoarea sustine ca organele de inspectie in mod nelegal invoca acest text de lege intrucit nu „ este vorba de tranzactii care nu au scop economic pentru ca aprovizionarile cu marfuri s-au facut in scopul realizarii de venituri” .

Prin urmare contestatoarea considera ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal au stabilit in sarcina sa obligatii fiscale suplimentare in suma de lei reprezentind impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata si majorari de intirziere aferente si solicita desfiintarea deciziei de impunere nr. si implicit a raportului de inspectie fiscala nr.

II. Urmare verificarii efectuate de catre organele de inspectie fiscale ale Activitatii de inspectie fiscala - Serviciul inspectie fiscala persoane juridica 2, s-au constatat urmatoarele:

Referitor la impozitul pe profit

Organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada verificata respectiv 02.10.2009-31.12.2010 societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile facturile emise de S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Gaiesti Dimbovita, S.C. SRL Pitesti in valoare totala de lei , care nu indeplinesc calitatea de document justificativ , in sensul ca nu contin

toate informatiile prevazute de dispozitiile legale, respectiv art. 155 alin. 5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

De asemenea organele de inspectie fiscala au constatat ca in trimestrul II si IV 2010 societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile facturi emise de S.C. SRL Dragasani Vilcea in valoare totala de lei , care nu indeplinesc calitatea de document justificativ intrucit aceasta figureaza in evidenta D.G.F.P. Arges ca societate radiata incepind cu data de 15.12.2009 .

Organele de inspectie fiscala au constatat de asemenea ca in perioada 01.03.2010-31.12.2010 societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile marfuri aprovizionate de la diverse persoane fizice in baza unui numar de 10 borderouri de achizitie in valoare totala de lei care nu indeplinesc calitatea de document justificativ , in sensul ca nu contin toate informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare.

Intrucit facturile sus mentionate nu indeplinesc calitatea de document justificativ potrivit legii, in conformitate cu prevederile art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au stabilit ca cheltuielile inregistrate de societate in suma de..... lei nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil, stabilind in sarcina petentei un impozit pe profit suplimentar in suma de lei.

Pentru neachitarea in termenul legal a impozitului pe profit stabilit suplimentar in suma de lei organele de inspectie fiscala au procedat la calculul majorarilor de intirziere aferente in suma de lei si penalitatilor de intirziere aferente in suma de lei.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata

Organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada supusa inspectiei fiscale societatea a inregistrat ca taxa pe valoarea adaugata deductibila suma de lei aferenta facturilor emise de S.C. SRL Bucuresti, S.C..... SRL Bucuresti, S.C. SRL Gaiesti Dimbovita, constind in achizitii de bunuri si servicii.

Conform art. 146 alin. 1 si art. 155 alin. 5 din Legea nr. 571/2003 coroborate cu prevederile art. 3 alin. 2 din OMFP nr. 29/2003 privind aplicarea prevederilor H.G. nr. 831/1997 , organele de inspectie fiscala au stabilit ca taxa pe valoarea adaugata in suma de lei este nedeductibila fiscal, intrucit facturile emise de furnizori nu contin toate informatiile prevazute de dispozitiile legale.

Totodata , organele de inspectie fiscala au constatat ca in lunile aprilie si decembrie 2010 societatea a inregistrat in evidenta contabila un numar de 4 facturi emise de S.C. SRL Dragasani Vilcea reprezentind achizitii de bunuri in valoare totala de lei din care taxa pe valoarea adaugata in suma de lei.

Intrucit S.C. SRL Dragasani Vilcea figureaza in evidenta D.G.F.P. Arges ca societate radiata din data de 15.12.2009 (prin dizolvare cu lichidare) ce a fost scoasa din evidenta platitorilor de taxa pe valoarea adaugata incepind cu data de 01.05.2008, organele de inspectie fiscala nu au acordat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei in conformitate cu prevederile art. 146 alin. 1 si art. 155 alin. 5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

De asemenea, organele de inspectie fiscala au constatat ca in lunile noiembrie si decembrie 2010 societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta facturilor fiscale emise de S.C. SRL Pitesti reprezentind achizitii de bunuri.

Deoarece S.C. SRL Pitesti figureaza in evidenta D.G.F.P. Arges ca societate in inactivitate temporara de la data de 01.08.2010 , fiind scoasa din evidenta platitorilor de taxa pe valoarea adaugata incepind cu data de 01.08.2010 , in conformitate cu prevederile art. 155 alin. 5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare organele de inspectie fiscala au stabilit ca taxa pe valoarea adaugata in suma de lei este nedeductibila din punct de vedere fiscal.

Urmare celor constatate organele de inspectie fiscala nu au acordat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma delei in conformitate cu prevederile art. 146 alin. 1 si art. 155 alin. 5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Pentru neachitarea in termenul legal a taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de lei organele de inspectie fiscala au procedat la calculul majorarilor de intirziere aferente in suma de lei si penalitatilor de intirziere aferente in suma de lei.

III.Prin referatul nr. intocmit de Activitatea de inspectie fiscala - Serviciul inspectie fiscala persoane juridice 2 se propune respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de S.C. SRL din Pitesti.

IV. Luand in considerare constatarile organelor de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative in vigoare se retin urmatoarele:

1. Referitor la suma de lei reprezentind impozit pe profit , Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este investita sa se pronunte asupra deductibilitatii cheltuielilor efectuate de societate cu achizitia de marfuri in conditiile in care marfurile au fost aprovizionate in baza unor facturi care nu indeplinesc calitatea de document justificativ, respectiv nu contin toate informatiile prevazute de dispozitiile legale.

In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada verificata respectiv 02.10.2009-31.12.2010 societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile facturile emise de S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Bucuresti, S.C. SRL Gaiesti Dimbovita, S.C. SRL Pitesti in valoare totala de lei, reprezentind achizitii de bunuri .

De asemenea, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 01.03.2010-31.12.2010 societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile marfuri aprovizionate de la diverse persoane fizice in baza unui numar de 10 borderouri de achizitie in valoare totala de lei.

Intrucit facturile sus mentionate nu indeplinesc calitatea de document justificativ potrivit legii, in conformitate cu prevederile art. 21 alin. 4 lit. f si art. 155 alin. 5 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au stabilit ca cheltuielile inregistrate de societate in suma de lei nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil, stabilind in sarcina petentei un impozit pe profit suplimentar in suma de lei.

În drept, art.19 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal aplicabil în perioada verificată precizează următoarele:

„ (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

Totodată pct.12 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, precizează că:

„12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că profitul impozabil se calculează ca diferență dintre veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul obținerii de venituri.

De asemenea, deductibilitatea fiscală a cheltuielilor este reglementată de art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, care precizează:

(4) Urmatoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit legii, prin care sa se faca dovada efecturii operatiunii sau intrarii în gestiune, dup caz, potrivit normelor;”

Totodata, art. 6 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, prevede:

(1) Orice operatiune economico-financiara efectuata se consemneaza în momentul efecturii ei într-un document care sta la baza înregistrarilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrarilor în contabilitate angajeaza raspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat si aprobat, precum si a celor care le-au înregistrat în contabilitate, dup caz.”

Din actele normative sus mentionate se retine ca documentele justificative care stau la baza inregistrarilor in contabilitate angajeaza raspunderea atit a persoanelor care le-au intocmit, vizat si aprobat cit si a celor care le-au inregistrat in contabilitate.

Potrivit art. 1 din Ordinul ministrului finantelor publice nr. 2226/2006 privind utilizarea unor formulare financiar-contabile de catre persoanele prevazute la art. 1 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, :

“ (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2007, continutul minimal obligatoriu pentru formularul de facturi este cel prevazut la art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, denumit în continuare Codul fiscal..”

In speta sunt incidente si prevederile art. 155 alin. 5 din acelasi act normativ care precizeaza:

“(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România și și-a desemnat un reprezentant fiscal, dacă acesta din urmă este persoana obligată la plata taxei;

e) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale cumpărătorului de bunuri sau servicii, după caz;[...]”

Potrivit prevederilor legale mai sus invocate se retine ca in vederea stabilirii caracterului deductibil sau nedeductibil al cheltuielilor cu aprovizionarile este necesara analizarea modului de completare al facturilor fiscale in vederea stabilirii daca acestea au calitatea de document justificativ ce sta la baza inregistrarii cheltuielilor in contabilitate.

Se reține că prin prevederile punctului 1 și ale punctului 2 din Anexa 1 din Ordinul nr.3512/2008 privind documentele financiar-contabile se precizează:

“ 1. Persoanele prevăzute la [art. 1](#) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, consemnează operațiunile economico-financiare, în momentul efectuării lor, în documente justificative, pe baza cărora se

fac înregistrări în contabilitate (jurnale, fișe și alte documente contabile, după caz).

2. Documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale:

- denumirea documentului;
- denumirea/numele și prenumele și, după caz, sediul/adresa persoanei juridice/fizice care întocmește documentul;
- numărul documentului și data întocmirii acestuia;
- menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economico-financiare (când este cazul);
- conținutul operațiunii economico-financiare și, atunci când este necesar, temeiul legal al efectuării acesteia;
- datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare efectuate, după caz;
- numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operațiunii economico-financiare, ale persoanelor cu atribuții de control financiar preventiv și ale persoanelor în drept să aprobe operațiunile respective, după caz;
- alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate.

Documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în condițiile în care furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare.”

Totodata, conform precizarilor cuprinse în anexa nr.2 – Norme Metodologice de întocmire și utilizare a documentelor financiar-contabile la O.M.F.P. nr.3512/2008 privind documentele financiar-contabile, se stabilește formularul pentru:

“BORDEROU DE ACHIZIȚIE

(Cod 14-4-13)

BORDEROU DE ACHIZIȚIE (de la producători individuali)

(Cod 14-4-13/b)

1. Servește ca:

- document de înregistrare în gestiune a bunurilor cumpărate;
- document justificativ de înregistrare în contabilitate a valorii bunurilor cumpărate;
- document pentru justificarea sumelor primite ca avans spre decontare pentru achiziții sau pentru decontarea sumelor plătite pentru achiziții.

2. Se întocmește în două exemplare de către persoana care efectuează aprovizionarea cu bunuri de pe piața țărănească, de la

producătorii individuali sau de la alte persoane fizice, în momentul achiziției.

Se semnează de către persoana care face achizițiile respective și de către gestionarul care primește bunul.

3. Circulă:

- la gestiune, pentru semnarea de primire a bunurilor și întocmirea Notei de recepție și constatare de diferențe (ambele exemplare), după caz;

- la compartimentul financiar-contabil (exemplarul 1);

- rămâne în carnet (exemplarul 2).

4. Se arhivează:

- la compartimentul financiar-contabil (exemplarul 1);

- la delegatul achizitor (exemplarul 2).

5. Conținutul minimal obligatoriu de informații al formularului este următorul:

a) pentru formularul cod 14-4-13:

- denumirea unității; codul de identificare fiscală; sediul (localitatea, str., număr); județul;

- denumirea, numărul și data (ziua, luna, anul) întocmirii formularului;

- produsul; codul; U/M; cantitatea; prețul unitar de achiziție; valoarea achiziției;

- semnături: achizitor, gestionar;

b) pentru formularul cod 14-4-13/b:

- denumirea unității; codul de identificare fiscală; sediul (localitatea, str., număr); județul;

- denumirea, numărul și data (ziua, luna, anul) întocmirii formularului;

- numărul și data contractului; producătorul: numele și prenumele, domiciliul, seria și numărul actului de identitate, după caz;

- denumirea produselor; codul; U/M; cantitatea; prețul unitar; valoarea; avansul acordat; suma plătită; semnătura de primire a sumei;

- semnături: achizitor, gestionar.”

În raport cu aceste reglementări legale, rezultă că orice operațiune se înregistrează în contabilitate în baza unui document justificativ, iar cheltuielile sunt deductibile numai în baza unui documentului justificativ care trebuie să conțină elementele expres prevăzute de lege a fi completate.

Analizind documentele existente la dosarul cauzei respectiv raportul de inspectie fiscala nr. , se retine ca organele de inspectie fiscala au considerat aprovizionarile efectuate de la

S.C. SRL Bucuresti, S.C.SRL Bucuresti, S.C.
SRL Gaiesti Dimbovita, S.C. SRL Pitesti in valoare totala
de lei, ca fiind fara documente justificative , in sensul ca nu
contin toate informatiile prevazute de dispozitiile legale respectiv
facturile nu contin adresa completa atat a furnizorului cit si a
cumparatorului, codul de inregistrare in scopuri de tva a furnizorului,
etc .

De asemenea din analiza documentelor existente la dosarul
cauzei se retine ca organele de inspectie fiscala au considerat
aprovizionarile efectuate de la diverse persoane fizice in baza unui
numar de 10 borderouri de achizitie in valoare totala de lei
ca fiind fara documente justificative , in sensul ca nu contin toate
informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare, respectiv nu
contin datele de identificare ale persoanelor fizice (serie si numar CI,
CNP) , calitatea acestora de producatori individuali si nici semnatura de
primire a sumelor de catre respectivele persoane fizice.

In ce privește posibilitatea diminuării bazei impozabile la
stabilirea impozitului pe profit, în cazul în care documentele justificative
cuprind mențiuni incomplete, Decizia V din 15.01.2007 publicata in
Monitorul Oficial nr. 732/30.10.2007, Inalta Curte de Casatie si Justitie
in aplicarea dispozitiilor art 21 alin.(4) si ale art.145 alin.(8)din Legea nr.
571/2003 privind Codul fiscal precum si ale art.6 alin.2 din Legea nr.
82/1991, republicata, precizeaza ca **“taxa pe valoarea adaugata nu
poate fi dedusa si nici nu se poate diminua baza impozabila la
stabilirea impozitului pe profit in situatia in care documentele
justificative prezentate nu contin sau nu furnizeaza toate
informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare la data
efectuării operatiunii pentru care se solicita deducerea taxei pe
valoarea adaugata”**.

Prin urmare, Decizia Inaltei Curtii de Casatie si Justitie
precizeaza ca taxa pe valoarea adaugata nu poate fi dedusa si nici nu
se poate diminua baza impozabila la stabilirea impozitului pe profit in
cazul in care documentele justificative nu contin sau nu furnizeaza toate
informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare la data efectuării
operatiunilor .

In cazul in speta, din coroborarea textelor de lege mai sus
citate se reține că în materia impozitului pe profit legiuitorul a prevăzut
ca sunt deductibile cheltuielile efectuate, daca acestea sunt reflectate în
contabilitate pe baza de documente justificative, respectiv factura
fiscala, borderou de achizitie care reprezintă *documente justificative de*

înregistrare în contabilitate a bunurilor achiziționate, documente care trebuie să îndeplinească condițiile impuse de legislația în vigoare.

Altfel spus, legiuitorul a înțeles să condiționeze deductibilitatea cheltuielilor înregistrate în contabilitate de justificarea acestora prin **documente legale si corect întocmite**.

Potrivit acestor dispoziții imperative ale legii, se reține că simpla înregistrare în contabilitate a cheltuielilor înscrise în documente nu este suficientă pentru ca aceste cheltuieli să fie deductibile la calculul profitului impozabil, **documentele justificative trebuind să conțină toate elementele prevăzute de formularul tipizat, completate în mod corect**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei , a raportului de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata rezulta ca organele de inspectie fiscala au considerat cheltuielile cu aprovizionarile de marfa ca nedeductibile din punct fiscal la calculul impozitului pe profit ca urmare a faptului ca facturile emise de furnizorii sus mentionati precum si borderourile de achizitie de la persoane fizice nu contin toate elementele prevazute de legislatia in vigoare, nefiind completate in mod corect.

Ca urmare, avand in vedere dispozitiile legale sus mentionate se retine ca facturile respective precum si borderourile de achizitie nefiind intocmite conform legislatiei in vigoare, nu constituie documente legale cu care societatea poate justifica deductibilitatea cheltuielilor cu aprovizionarile de marfuri, organele de inspectie fiscala in mod legal procedand la incadrarea sumei totale de lei ca fiind cheltuiala nedeductibila fiscal si pe cale de consecinta la calcularea impozitului pe profit suplimentar in suma de lei.

Față de cele reținute, contestatia urmeaza a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Referitor la argumentul contestatoarei potrivit caruia cheltuielile cu marfurile considerate de organele de inspectie fiscala ca nedeductibile fiscal sunt aferente veniturilor obtinute din vnzarea marfurilor, acesta nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei, respectiv a acordării dreptului de deducere a cheltuielilor, întrucât cumpărătorul, respectiv persoana impozabilă care achiziționează marfă pe bază de facturi sau borderouri de achizitie și acceptă înregistrarea

lor în evidența contabilă ca documente justificative pentru operațiunile taxabile pe care le efectuează este răspunzător de primirea și înregistrarea în evidența contabilă a unor documente întocmite necorespunzător, incomplete care nu sunt în conformitate cu prevederile legale în vigoare, cunoașterea, aplicarea și respectarea actelor normative fiind obligatorie în egală măsură atât pentru furnizor cât și pentru beneficiar, acesta din urmă având obligația să solicite documente legal aprobate și să verifice nu numai marfa primită, în ceea ce privește cantitatea, calitatea și caracteristicile specifice, ci și modul de completare a documentelor în care s-a consemnat livrarea acesteia.

2. Referitor la suma de lei reprezentind impozit pe profit, Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este investita sa se pronunte daca sunt deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile cu aprovizionarea de bunuri in suma lei in conditiile in care sunt aferente unei perioade pentru care furnizorul nu mai era inregistrat ca persoana juridica.

In fapt, in lunile aprilie si decembrie 2010 societatea a inregistrat in evidenta contabila un numar de 4 facturi emise de S.C. SRL Dragasani Vilcea reprezentind achizitii de bunuri in valoare totala de lei .

S.C. SRL a inregistrat pe cheltuieli deductibile aprovizionarea de bunuri de la S.C. SRL Dragasani Vilcea pentru o perioada in care aceasta nu era inregistrata ca persoana juridica, deoarece figureaza in evidenta D.G.F.P. Arges ca societate radiata din data de 15.12.2009 (prin dizolvare cu lichidare) .

In drept, art.19 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal aplicabil în perioada verificată precizează următoarele:

„ (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

Totodată pct.12 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, precizează că:

„12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.”

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține că profitul impozabil se calculează ca diferență dintre veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul obținerii de venituri.

În speta sunt incidente și prevederile art. 16 din același act normativ care precizează:

“Anul fiscal

(1) Anul fiscal este anul calendaristic.

(2) Când un contribuabil se înființează sau încetează să mai existe în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă este perioada din anul calendaristic pentru care contribuabilul a existat.”

coroborate cu prevederile pct 10 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care precizează:

“ În cazul dizolvării urmată de lichidarea contribuabilului, perioada impozabilă încetează la data depunerii situațiilor financiare la registrul unde a fost înregistrată, conform legii, înființarea acestuia.”

Analizând documentele existente la dosarul cauzei se reține faptul că organele de inspecție fiscală au considerat cheltuieli nedeductibile fiscal aprovizionările de bunuri facturate de S.C. SRL Dragasani Vilcea în lunile aprilie și decembrie 2010 întrucât societatea figurează în evidența D.G.F.P. Argeș începând cu data de 15.12.2009 ca fiind radiată (prin dizolvare cu lichidare).

Având în vedere prevederile legale citate mai sus se reține că organele de inspecție fiscală în mod legal au diminuat cheltuielile deductibile fiscal pe anul 2010 cu suma de lei aferentă perioadei pentru care S.C. SRL nu a existat , stabilind în sarcina petentei impozit pe profit suplimentar în suma de lei

Pe cale de consecință urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația societății pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar în suma de..... lei.

3. Referitor la suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit și suma delei reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe profit, cauza supusă soluționării Direcției generale a finanțelor publice Argeș prin Biroul soluționare contestații este să se pronunțe dacă petenta datorează această sumă în condițiile în care debitul în cauză nu a fost achitat în termen .

În fapt , organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în suma de lei și penalități de întârziere aferente în suma de lei pentru neachitarea în termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar în suma de lei.

În drept sunt aplicabile prevederile art 119 și 120 din OG 92/2003 republicată cu completările și modificările ulterioare, care precizează :

“ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

.....
ART. 120

“ (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

.....
(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Începând cu data de 01.07.2010 în speta sunt aplicabile prevederile art. 119 , art. 120 și art. 120¹ din același act normativ modificat prin O.U.G. nr. 39/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care precizează:

“ ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

.....
ART. 120

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

.....
(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

ART. 120¹*

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Deoarece in sarcina S.C. SRL a fost retinuta o diferenta de impozit pe profit in suma de lei, aceasta datoreaza si sumele accesorii in raport cu debitul, conform principiului de drept “*accessorium sequitur principale*“, fapt pentru care se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea de majorari de intarziere in suma de lei si penalitati de intirziere in suma de lei , contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

4. Referitor la suma de lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata, la suma de lei reprezentind majorari de intirziere aferente si la suma de lei reprezentind penalitati de intirziere afrerente , cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare a contestatii

se poate investi pe fondul cauzei in conditiile in care, prin contestatia formulata, S.C. SRL nu aduce nici un argument de fapt și de drept în susținerea cauzei care sa înlătore constatările organelor de inspecție fiscală.

In fapt, prin decizia de impunere nr., organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina S.C. SRL obligatii fiscale suplimentare in suma de lei reprezentind impozit pe profit , taxa pe valoarea adaugata, majorari si penalitati de intirziere aferente.

Societatea aduce argumente doar pentru impozitul pe profit , majorarile si penalitatile de intirziere aferente in suma de lei , pentru care asa cum s-a retinut in prezenta decizie organele de solutionare a contestatiei s-au pronuntat.

Pentru suma de lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata, majorari si penalitati de intirziere aferente, S.C. SRL nu aduce nici un argument in sustinerea contestatiei, motive de fapt si de drept care să înlătore constatările organelor de inspecție fiscală cu privire la aceasta diferența.

În drept, la art. 206 alin. (1) lit. c si lit.d din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează:

**“Contestația se formulează în scris si va cuprinde: [...]
c) motivele de fapt si de drept;**

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”, coroborat cu pct. 12.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipuleaza urmatoarele:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [...]”, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume, în conformitate cu prevederile pct.2.4. din O.P.A.N.A.F. nr. 519/2005:

“Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Din dispozițiile legale menționate mai sus, se reține ca societatea trebuia să menționeze în contestație atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază contestația, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Având în vedere faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea acestui capăt de cerere din contestație care să fie justificat cu documente și motivate pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, se va respinge contestația formulată de S.C. SRL ca nemotivată și nesusținută cu documente pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, majorări de întârziere aferente în suma de lei și penalități de întârziere aferente în suma de lei .

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art. 19, art.21 și art. 155 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct.12 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, art.6 alin.(1) și alin. (2) din Legea nr.82/1991, Legea contabilității, republicată, art. 1 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2226/2006 privind utilizarea unor formulare financiar-contabile de către persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, O.M.F.P. nr.3512/2008 privind documentele financiar-contabile, coroborate cu prevederile art. 105, art. 119, art. 120, art. 205, art. 206, art. 207, art. 209, art. 211, art. 213, art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C. SRL împotriva deciziei de impunere nr. pentru suma de lei reprezentând:
 - lei – impozit pe profit;

A.T./4ex.

- lei – majorari de intirziere aferente;
- lei – penalitati de intirziere aferente.

2. Respingerea ca nemotivata si nesustinuta cu documente a contestatiei formulata de S.C..... SRL impotriva deciziei de impunere nr..... , pentru suma de lei reprezentind:

- lei – taxa pe valoarea adaugata;
- lei – majorari de intirziere aferente;
- lei – penalitati de intirziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la comunicare, conform prevederilor legale.

Director executiv